Respekt i kvadrat: en randomiserad kontrollerad effektstudie av internetförmedlad kognitiv beteendeterapi på graden av konstruktiv självhävdelse

Tobias Hagberg & Patrik Trang

Psykologiska institutionen, Stockholms universitet

Underskott av beteenden som går att samla under begreppet *assertiveness* (från engelska översatt till "konstruktiv självhävdelse") förknippas med en lång räcka psykologiska problem, exempelvis olika ångestsyndrom som generaliserat ångestsyndrom, social ångest och paniksyndrom, liksom depression, schizofreni med mera (Speed, Goldstein, & Goldfried, 2018).

Träning i *assertiveness* har en lång historia med behavioristiska rötter från 1950-talet och framåt, bland annat genom Salter (2001) och Wolpe and Lazarus (1966). Dessa första terapier byggde på principer om klassisk betingning: Målet för träningen var att para aversiva stimuli som tidigare gav upphov till exempelvis passivitet eller aggressivitet med adaptiva beteenden som tidigare uttryckts i underskott – ofta med avslappning som en integrerad del, utifrån rationalen att avslappning och ångest inte är förenliga. Som en del i den självhävdelsefokuserade psykoterapin föreskrevs ett antal olika beteenden för klienter och patienter att träna på, till exempel att säga nej till andra.

Under 1970-talet kom träning i konstruktiv självhävdelse att både formaliseras till kompletta behandlingsprogram, som i Linehan (1979), och populariseras, som i självhjälpstitlar som *Don't say yes when you want to say no* (Fensterheim & Baer, 1975) och *When I say no, I feel guilty: how to cope—using the skills of systematic assertive therapy* (Smith, 1975). Självhjälpsboomen under 1970-talet sammanföll med sociala och politiska omvälvningar i samhället, där marginaliserade grupper gjorde sig allt mer hörda och maktstrukturer i samhället sattes under förändringstryck. Dessa emanciperande och normbrytande rörelser väckte motstånd – precis som behavioristiskt influerade terapier gjorde. Ett roligt exempel på kritik av träning i konstruktiv självhävdelse är Mano (1976), som frankt rekommenderade deltagare i *assertiveness*-kurser att hävda sig själva genom att vägra betala kursavgiften.

I och med psykatrins allt tydligare inriktning mot syndromala kategoriseringar av psykisk ohälsa, kanske tydligast i form av *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders* (American Psychiatric Association, 1968) med efterföljare, kom träning i *assertiveness* så småningom att falla i glömska. Mycket sporadiskt återaktualiserades begreppet som mål för behandling under 1990-talet, då kompletterad med metoder för kognitiv omstrukturering i enlighet med principerna i Beck (1979), för att på så sätt hjälpa personer med (mer eller mindre generaliserade) hindrande förutsägelser i svåra situationer att finna stöd för mer hjälpsamma förutsägelser.

Bristande konstruktiv självhävdelse är ett exempel på ett behandlingsmål som är av allt större värde, för både kliniska och sub-kliniska populationer, inte minst som pendeln svingar tillbaka från syndromal diagnostik till transdiagnostik (Speed m.fl., 2018). Det gäller särskilt, menar vi, om den

solida beteendendevetenskapliga grunden byggs på med metoder och förhållningssätt som har utvecklats inom den kontextuella beteendevetenskapen sedan slutet av 1900-talet. Dessa inkluderar motiverande tekniker som går att tillämpa i större skala än ansikte mot ansikte-behandling och som tillsammans med landvinningar inom internetförmedlad terapi kan göra det möjligt att nå och hjälpa även individer som saknar tillgång till eller motivation att söka traditionell psykologisk behandling.

Vad är konstruktiv självhävdelse?

45

50

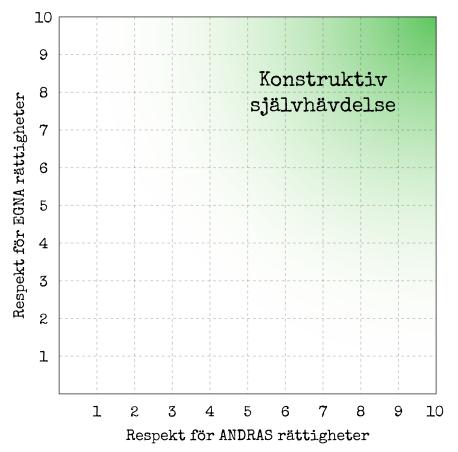
52

55

Begreppet assertiveness kom under 1970-talet att omfamna en allt längre listsa med beteendemässiga operationaliseringar – så att det till slut blev svårt att skilja från begreppet 'social färdighet' Linehan (1979). Det är därför viktigt att avgränsa begreppet.

Alberti and Emmons (1974) definierar konstruktiv självhävdelse som handlande som återspeglar individens egna långsiktiga intressen. Det inbegriper förmågan att "stå upp för sig själv" utan överdriven ångest och färdigheten att uttrycka sina känslor samt att utöva sina egna rättigheter utan att kränka andras rättigheter. Med 'utöva sina rättigheter' menas att både i icke-verbal och verbal handling uttrycka sina tankar, känslor och önskningar.

Graden av konstruktiv självhävdelse för en person i en given situation kan inordnas som en punkt i en graf (se figur 1) med två kontinuerliga dimensioner: handlande med respekt för andras rättigheter på x-axeln och handlande med respekt för egna rättigheter på y-axeln. Konstruktiv självhävdelse är en kommunikationsstil som skiljer sig från aggressiv självhävdelse (det vill säga hävdande av egna rättigheter på bekostnad av andras). Det skiljer sig även från kommunikationsstilen passiv självhävdelse (det vill säga förnekande av egna rättigheter till förmån för andras) och från passiv-aggressiv självhävdelse (det vill säga bristande respekt för både egna och andras rättigheter). Gränsdragningarna mellan kommunikationsstilarna är förstås flytande, eftersom dimensionerna är kontinuerliga.

Figur 1: Konstruktiv självhävdelse definieras i träningsprogrammet Respekt i kvadrat som handlande som är förenligt med samtidig respekt för egna och andras rättigheter. Passiv självhävdelse kan på samma sätt definieras som låg grad av respekt för egna rättigheter men hög grad av respekt för andras rättigheter; aggressiv självhävdelse kan definieras som hög grad av respekt för egna rättigheter men låg grad av respekt för andras rättigheter.

Vikten av ett funktionellt perspektiv. Mitamura (2018) problematiserar skillnaden mellan aggressiv och konstruktiv självhävdelse. De olika kommunikationsstilarna behöver förstås i de sammanhang de utförs. Beteenden som i en japansk (eller för all del svensk) kontext kan framstå som aggressiva kan i en amerikansk kontext framstå som konstruktiv självhävdande; beteenden som i en viss familj eller vänskapskrets ses som konstruktiva kan i andra ses som passiva, och så vidare. Vad som i kontexten menas med handlande som är förenligt med egna och andras rättigheter är föremål för förhandling mellan parterna. Genom att anlägga ett funktionellt och kontextuellt synsätt på självhävdandebeteenden är det möjligt att använda begreppen utan att moralisera eller att vara normativt förskrivande. Begreppen "konstruktiv självhävdelse", "passiv självhävdelse" och "aggressiv självhävdelse" bör användas pragmatiskt för att till exempel i en terapi särskilja och tala om beteenden i en specificerad kontext – inklusive hur de förhåller sig till normer och regler på samhällsnivå, gruppnivå och individnivå.

9 Konstruktiv självhävdelse och aktuellt forskningsläge

Forskning på assertiveness övergavs i stort sett efter 1970-talet. Under de senaste åren har dock intresset för självhävdelse ökat något igen. Vagos and Pereira (2019) konstaterar att självupplevd grad av psykiskt lidande korrelerar negativt med grad av konstruktiv självhävdelse, i linje med rationalen för träning i assertiveness som den presenterades av Wolpe and Lazarus (1966). A. E. Baker and Jeske (2015) visar en negativ korrelation mellan att uppleva social ångest och konstruktiv självhävdelse. Deras slutsats är att man kan öka oddsen för konstruktivt självhävdande beteenden för en person antingen genom att i behandling [minska/exponera för] social ångest och/eller att arbeta med hur personen förhåller sig till sin ångest.

Speed m.fl. (2018) sammanställer forskningsläget kring assertiveness. Träning i konstruktiv självhävdelse kan förbättra måendet vid både ångestsyndrom och depression och öka självförtroende samt förbättra upplevd tillfredsställelse i parrelationer. Författarna konstaterar att träning i konstruktiv självhävdelse redan ingår i de bredare begreppen som beteendeaktivering och färdighetsträning i flertalet allt mer beforskade behandlingsmetoder – som dialektisk beteendeterapi (DBT), Acceptance and Commitment Therapy (ACT) och beteendeaktivering vid depression. En stor andel av den forskning om assertiveness som transdiagnostiskt begrepp som har gjorts är till åren kommen och att det finns ett stort behov att på nytt utvärdera den specifika effekten av självhävdelseträning (Speed m.fl., 2018).

Evidensen för KBT vid ångest och depression. Evidensen för beteendeterapi och KBT för syndromala och icke-syndromala psykologiska problem har konstaterats vara god sedan många år tillbaka, både inom ramen för väl avgränsade och kontrollerade *efficacy*-studier och i ekologiskt valida *effectiveness*-studier. Det gäller även i hög grad de områden för vilka bristande konstruktiv självhävdelse är en del av problembeskrivningarna, till exempel ångestsyndrom, social fobi, generaliserat ångestsyndrom (GAD) och depression.

Chambless and Ollendick (2001) ger en tidig översikt av det samlade forskningsläget för KBT utifrån angivna utgångspunkter för vad som kan betraktas som av empiri bekräftat framgångsrika terapiformer – det vill säga terapi som undersökts med randomiserade kontrollerade studier, specificerade testpopulationer och väl beskrivna behandlingar. Sammanställningen visar att KBT överlag har bättre evidens än andra terapiformer. Systematiska sammanställningar med uppdaterat forskningsläge utifrån dessa principer publiceras sedan dess regelbundet i England av National Institute for Health and Care Excellence (2018) och i USA av American Psychological Association (2016). Socialstyrelsen (2017) ger de senaste nationella riktlinjerna för vård vid depression och ångestsyndrom i Sverige. I dessa riktlinjer är KBT-behandling näst intill uteslutande förstahandsvalet vid psykologisk behandling.

Hofmann, Asnaani, Vonk, Sawyer, and Fang (2012) är en översikt av meta-analyser som visar att KBT alltjämt är en av de mest effektiva terapiformerna. I deras översikt visade sig KBT effektivt för att motverka bland annat trauma- och stressrelaterade symptom, liksom depressiva och ångestrelaterade syndrom. Litteraturen stödjer att KBT har god effekt för de syndrom som Speed m.fl. (2018) associerar med brister i konstruktiv självhävdelse.

Trots att evidensen för kognitiv och beteendeterapeutisk behandling vid ångestsyndrom och depressiva syndrom är god förblir majoriteten av fallen även i länder med väl utvecklad sjukvård obehandlade M. G. Craske m.fl. (2017).

Evidensen för internetbaserad kognitiv beteendeterapi

Internetbaserad kognitiv beteendeterapi, I-KBT, började undersökas och utvärderas kring millenniumskiftet. Under de 20 åren som passerat sedan dess har hundratals med studier hunnit göras kring I-KBT. Idag används I-KBT som ett behandlingsalternativ inom flera olika länder som ett komplement till mer traditionella vårdalternativ (Andersson, Carlbring, & Lindefors, 2016).

Det finns i Sverige flera exempel på självhjälpsmaterial i KBT som har beforskats i form av I-KBT och sedan publicerats för allmänheten i form av självhjälpsböcker. Exempel på dessa är [radda upp Pers många altster här :-)]. Dessa behandlingsprogram består allt som oftast av moduler (som motsvarar kapitel i självhjälpsböckerna) innehållande psykoedukativ text, övningar och hemuppgifter kopplade till patientens besvär. Vanligtvis tilldelas deltagarna en modul per vecka. I många av dessa behandlingsprogram har även en stödbehandlare tilldelats deltagarna. Stödbehandlaren kan ge återkoppling, besvara frågor, och ge stöd allt eftersom behandlingen fortskrider (Vlaescu, Alasjö, Miloff, Carlbring, & Andersson, 2016).

[Möjligen problematisera kommersialiseringen av forskningsresultat här – men å andra sidan är det ett billigt sätt för konsumenten att få tillgång till material ... Också skriva något här om att flera landsting och även privata aktörer erbjuder allt fler behandlingsprogram över internet.]

I-KBT är en effektiv behandlingsmetod för ett brett spektrum av olika besvär. I en meta-analys från 2018 – som inkluderade 64 RCT-studier – konstateras I-KBT vara effektivt för behandling av både depression, paniksyndrom, agorafobi, social fobi samt generaliserat ångestsyndrom (G. Andrews m.fl., 2018). Författarna finner att medeleffektstorleken för internet-KBT (I-KBT) är d = 0.8 eller mer i jämförelse med kontrollbetingelse. Enligt resultaten tenderar också effekten att hålla i sig över tid. I-KBT är dessutom jämförbart effektmässigt med terapeutledd terapi. Dessa resultat bekräftar tidigare fynd i samma riktning med 22 RCT-studier (Gavin Andrews, Cuijpers, Craske, McEvoy, & Titov, 2010).

I-KBT har även visat sig vara effektivt vid behandling av PTSD (Sijbrandij, Kunovski, & Cuijpers, 2016), insomni (Zachariae, Lyby, Ritterband, & O'Toole, 2016) och för att minska lidandet vid olika kroniska hälsobesvär (Mehta, Peynenburg, & Hadjistavropoulos, 2019). I-KBT är också en verksamt vid en rad olika transdiagnostiska symtom såsom stress (Day, McGrath, & Wojtowicz, 2013), prokrastinering (Rozental, Forsell, Svensson, Andersson, & Carlbring, 2015) och perfektionism (Rozental m.fl., 2017; T. D. Wade m.fl., 2019).

Ta också med referens till Andersson (2016)?

Flytta hit och redigera: [Icke desto mindre har I-KBT-behandling visat sig vara en effektiv behandlingsform. Både i en metaanalys från 2008 samt i en metaanalys från 2018 konstaterades I-KBT-behandlingar likvärdiga ansikte mot ansikte-behandlingar (Barak2008; Carlbring2018).]

Trots att evidensen för kognitiv och beteendeterapeutisk behandling vid ångestsyndrom och depressiva syndrom är god förblir majoriteten av fallen även i länder med väl utvecklad sjukvård obehandlade (M. G. Craske m.fl., 2017). Många kan bära på ett psykiskt lidande utan att för den skull nå upp till kriterierna för någon av diagnoserna i DSM. Och för dem som ändå skulle göra det är tillgången till vård en begränsande faktor som I-KBT kan avhjälpa (G. Andrews m.fl., 2018).

Användarupplevelsen och framgångsfaktorer vid I-KBT. I-KBT kan erbjuda patienter fördelar i förhållande till terapeutledd behandling. I-KBT kan erbjuda en anonymitet som gör det lättare för

vissa grupper att söka sig till vård (Lundgren, Johansson, Jaarsma, Andersson, & Köhler, 2018; Rozental m.fl., 2020) och ger dessutom möjlighet till tidsmässig flexibilitet. Ytterligare en fördel som Lundgren m.fl. (2018) uppmärksammar är det många upplever att det är enklare att uttrycka sig i skrift än i tal.

En nackdel med I-KBT är att vissa deltagare hindras av besvär med tekniken, som hindrar dem från att ta del av vården som erbjuds. En annan är att de lösare tidsramarna erbjuder möjlighet att skjuta upp eller prioritera ned internetbaserad behandling, jämfört med fysiska besök hos en kliniker (Burke, Richards, & Timulak, 2019). [till diskussion]

För att maximera oddsen för ett positivt utfall bör I-KBT-behandlingar ha tydliga inklusionskriterier [det har vi inte haft – till diskussion] samt screena och välja deltagare utifrån dessa. Framgångsrika I-KBT-behandlingar inkluderar interaktiva behandlingskomponenter, innehåller relevanta pedagogiska inslag om psykiska och kroppsliga besvär och om vad som vidmakthåller psykiska problem, liksom komponenter för att bryta vidmakthållandet av besvären (Barak, Hen, Boniel-Nissim, & Shapira, 2008).

Internet och internetanvändning. detta avsnitt bör möjligen flyttas någon annanstans eller bakas in i andra avsnitt. Möjligen före avsnittet "Internetbaserad kognitiv beteendeterapi"

Internet har ändrat gemene mans tillgång till information och tjänster på ett paradigmskiftsliknande sätt. För cirka 15 år sedan använde mindre än 20% av världens befolkning internet. 2019 uppskattas det att nästan 54% av världens befolkning använder sig av internet. I Europa är motsvarande siffra 83% (International Telecommunication Union, 2019) och enligt Internetstiftelsens rapport Svenskarna och internet (Findahl, 2019) har internetanvändandet i Sverige ökat från 85% år 2010 till 95% år 2019. Nästintill hela Sveriges befolkning är aktiva internetanvändare. Fler än 8 av 10 av de som använder internet i Sverige söker även efter hälso- och medicinsk information på nätet och cirka hälften utnyttjar diverse e-tjänster relaterade till sjukvården (Findahl, 2019).

Regeringens har även som vision att Sverige år 2025 ska vara bäst i världen på e-hälsa. En del i denna vision är att kunna erbjuda internetbaserade behandlingsalternativ (Regeringskansliet & Sveriges Kommuner och landsting, 2016). I dagsläget erbjuds redan internetbaserad behandling i viss utsträckning inom den svenska sjukvården (se bland annat div.socialstyrelsen.se för mer information) Internetbaserad vård har flertalet fördelar. Flexibiliteten i var och när vårdkontakten genomförs innebär att potentiellt fler personer kan nyttja den. Vården kan potentiellt – beroende på upplägg – även finnas tillgänglig dygnet runt. Utöver detta ger digitaliserad vård tillgång till kommunikationsvägar som kan passa bättre för vissa vårdsökande jämfört med traditionell vård.

Verksamma komponenter

Innan vi fördjupar oss i behandlingsprogrammets upplägg och övriga metodfrågor vill vi stanna upp en kort stund och lyfta fram några av de mindre vedertagna teorier och modeller som inspirerade oss i vår utformning samt anpassning av behandlingsprogrammet. Dessa teorier och modeller influerade oss även i vårt förhållningssätt till deltagarna. Det är inom KBT väl etablerat att psykoedukativa inslag, formulerande av målsättning, exponering, hemuppgifter, kognitiv omstrukturering med mera är effektiva processer för att maximera behandlingsutfall (Kazantzis m.fl., 2018).

Growth mindset + undertryckande. ska få ny rubrik och bör troligen kortas ner markant

Vi tog utöver dessa väletablerade inslag även med oss inspiration från forskning om utvecklande och fixerade tankesätt. Ett fixerat tankesätt är antagandet att förmågor, färdigheter samt egenskaper är fasta och oföränderliga medans ett utvecklande tankesätt är antagandet att dessa förmågor, färdigheter och egenskaper kan utvecklas och förändras. Tankesätten är ett sorts ramverk genom vilket man tolkar och förstår sig på sina erfarenheter, vilket i sin tur påverkar vilka beteenden och emotioner man uppvisar. (C. S. Dweck, Chiu, Hong, Chiu, & Hong, 1995) Ett utvecklande tankesätt kan bland annat leda till att man tar på sig fler utmaningar, fortsätter kämpa vid bakslag och att man överlag presterar bättre (C. S. Dweck, 2019). I verkligheten är ens tankesätt sällan antingen eller, utan återfinns på ett kontinuum (C. S. Dweck m.fl., 1995). Tankesätten kan beröra mer övergripande domäner, såsom personlighet och intelligens, eller mer specifika domäner, såsom ångest och emotioner. Man kan ha ett fixerat tankesätt inom en viss domän, och ett utvecklande tankesätt inom en annan (Schroder, Dawood, Yalch, Donnellan, & Moser, 2016). Har man ett utvecklande tankesätt kring ångest leder det både till större motivation under en behandlings gång och till större odds för positivt behandlingsutfall (De Castella m.fl., 2015; Schroder, Dawood, Yalch, Donnellan, & Moser, 2015). Utöver detta har det även visat sig att personer med ett fixerat tankesätt i större utsträckning försöker undertrycka negativa emotioner samt i mindre utsträckning omvärderar sina övertygelser i ljuset av nya erfarenheter (Schroder m.fl., 2015). Undertryckande och oacceptabelhet är särskilt vanligt hos personer som lider av ångestsyndrom och depressiva syndrom (Campbell-Sills, Barlow, Brown, & Hofmann, 2006)

Regelbundet användande av undertryckande är kopplat med flertalet negativa följder, bland annat: mer upplevande av negativa emotioner (och mindre upplevande av positiva emotioner), större undvikande av nära relationer, mindre socialt stöd, lägre självförtroende och sämre upplevt generellt välmående överlag (J. J. Gross & John, 2003).

Den aktuella studien hade varken tankesätt eller undertryckande som huvudfokus, men vi var icke desto mindre influerade av dessa teorier i vårt utformande och anpassade av behandlingsprogrammet. Vi antog att ifall behandlingsprogrammet kan utformas på så sätt att deltagarna hjälps från ett fixerat tankesätt mot ett mer utvecklande tankesätt borde det både leda till en reduktion i negativa symptom och i frekvens av emotionsundertryckande. Allteftersom ett mer utvecklande tankesätt formas bör alltså acceptans för deltagarnas emotioner och ångest öka tillsammans med en insikt i att emotionerna och ångesten går att bemöta och bemästra.

Acceptans av osäkerhet & Variation i exponering. Hur saklig bör en bakgrund vara och hur mycket av "oss själva" och vad "vi ville uppnå" och hur vi tänkte kan man släppa in? Blir det egentligen mer "metoddel" av det hela när vi börjar prata om vårt förhållningssätt till deltagarna och vad vi ville "uppnå"?

kommande stycken behöver vävas ihop till ett mer kongruent stycke med en tydligare röd tråd som resulterar i ett tydligare budskap om vad vi vill ha sagt här

De Castella m. fl. (2015) konstaterade även att undertryckandet av känslor är tydligt kopplad till sämre effekt av exponering. Detta är i linje med mycket annan forskning. Att undertrycka känslor är ett säkerhetsbeteenden och säkerhetsbeteenden – det vill säga beteenden som förhindrar, undviker eller minimerar obehag i en given situation – är ett väletablerat fenomen som har konstaterats vara både en del i utvecklandet och bibehållandet av ångestdriven psykopatologi (Blakey & Abramowitz, 2016).

Utöver säkerhetsbeteenden och dess påverkan på exponeringsresultatet finns det ytterligare några fenomen som är värda att beakta. Förväntingar och förutsägelser som individer tenderar att ha inför

exponering är allt som oftast inkorrekta och desto större diskrepansen är mellan en indivds förväntningar och individens faktiska upplevelse, desto större är oddsen för nyinlärning (M. G. Craske m.fl., 2008; Sewart & Craske, 2019).

Att exponera sig för det som väcker obehag leder även hos många till mycket osäkerhet. Denna osäkerhet leder inte ovanligen till överdrivet förberedande, **reassurance-seeking (översätt hur? Tröst-sökande, försäkrande, sökande av uppmuntran? Något annat?)** eller andra beteenden som ökar upplevelsen av kontroll i situationen. Det är dock en viktig nyinlärningsprocess att få uppleva denna osäkerhet – och samtidigt få lärdomen att denna osäkerhet både är ofarlig och hanterbar. Att bibehålla osäkerhet under exponeringstränandet går att göra genom att variera vilka aversiva stimuli som presenteras och i vilka situationer som dessa stimuli presenteras (Sewart & Craske, 2019, Knowles and Olatunji (2019), M. G. Craske m.fl. (2008)).

Lyckad exponering tenderar att vara en ombytlig exponering där obehag väcks, säkerhetsbeteenden avstås och förväntningar bryts (Blakey & Abramowitz, 2016; M. G. Craske m.fl., 2008; Knowles & Olatunji, 2019 Sewart and Craske (2019)).

Genom att förespråka exponering där deltagarna (1) sätter tydliga förväntningar på vad de tror ska hända, (2) avstår ifrån säkerhetsbeteenden kombinerat med (3) **variabilitet (pot. istället föränderlighet eller ombytlighet)** i exponeringen ville vi uppnå maximal potential för nyinlärning.

Emotionellt/upplevelsmässigt undvikande. Pittig, Schulz, Craske, and Alpers (2014) – skriv om detta!

Sewart and Craske (2019) – varians

Ett stycke om vikten av variation i exponering kommer antagligen att dyka upp här. Referenser bl a (Craske2008) (Knowles2019) (Blakey2016) (Sewart2019)

Tydligt formulerade frågeställningar avslutar bakgrunden. De nedan är direkt kopierade från vår etikansökan och skall arbetas om till mer lättsmält text. Åtminstone bakas in i ett för bakgrunden avslutande stycke

Primär frågeställning: Är I-KBT utan terapeutstöd non-inferior I-KBT med terapeutstöd vad det gäller ökning av konstruktiv självhävdelse och minskning av passiv och aggresiv självhävdelse?

Sekundära frågeställnigar: Är kontrollgrupp inferior I-KBT med terapeutstöd och/eller I-KBT utan terapeutstöd vad det gäller ökning av konstruktiv självhävdelse och minskning av passiv och aggressiv självhävdelse?

Vilka patientfaktorer påverkar effektiviteten av endera eller båda behandlingsalternativen (prediktorer/moderatorer)?

Vilka faktorer inom behandlingsalternativen påverkar deras effekt (mediatorer)?

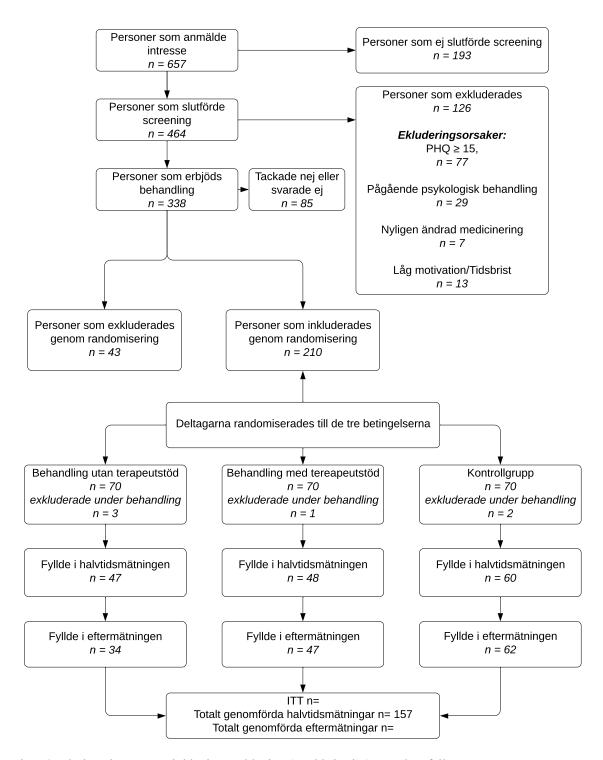
262 Metod

63 Design

Sample-storleken för varje grupp bestämdes till n = 70 med en powerberäkning innan rekrytering påbörjades. I studien planerade manipulationer, variabler, mättillfällen och insamlad data har använts i de efterföljande analyserna utan selektion i efterhand. Både randomiseringen som exkluderade deltagare från studien, randomiseringen av 210 deltagare till sina respektive grupper samt randomiseringen av deltagarna med behandlingsstöd till respektive behandlare gjordes av oberoende tredje part vid Stockholms Universitet med hjälp av internetbaserade randomiseringstjänster (www.random.org för exkluderingen och randomiseringen till respektive behandlare samt www.sealedenvelope.com för randomiseringen till de tre grupperna). Deltagarna informerades via den webbaserade plattformen om exkludering eller vilken grupp de tillhörde.

Rekrytering. Rekrytering skedde mellan 28 januari och 5 februari 2020. Studien annonserades på sociala medier (www.facebook.com, www.twitter.com, www.linkedin.com samt www.instagram.com). Den annonserades även på diverse andra webbplatser (t ex www.studie.nu). De som ville veta mer om studien hänvisades till studiens hemsida (www.respektikvadrat.se). Där fanns information om hur studien skulle gå till, vilka inklusions- samt exklusionskriterierna var och när studien startade. Det fanns även information om vilka som var involverade i studien samt kontaktuppgifter till studieansvarig. Deltagarna anmälde sitt intresse genom att uppge sin e-postadress. I samband med att deltagarna hade möjlighet att anmäla sitt intresse presenterades de även med information kring potentiella risker med att delta, sekretess, datasäkerhet, datahantering, att deltagandet är frivilligt och kan avbrytas när som helst. När deltagarna väl anmält sitt intresse skickades en länk till deras e-postadresser med självskattningsformulär att besvara elektroniskt. Formulären frågade efter generellt välmående, nedstämdhet, ångest, socialfobiska tendenser samt egenupplevd självhävdelse. Deltagarna fick även fylla i demografiska frågor samt frågor om erfarenhet av tidigare psykologisk behandling, motivation till att delta i den aktuella studien samt om pågående medicinering. Deltagarna hade även möjligheten att i fritext informera om de ansåg att det fanns något annat som var nödvändigt att beakta vid bedömningen.

Deltagare. Som framgår av figur 2 så anmälde totalt 657 personer intresse till studien varav 464 personer slutförde hela screeningsprocessen. Av dessa exkluderades 126 personer då de uppfyllde något av de uppsatta exklusionskriterierna. De kvarvarande 338 personerna erbjöds plats i studien. Av dessa bejakade 253 sin plats. 43 personer exkluderades från behandlingen genom randomisering så att 210 inkluderades. De deltagere som exkluderades via randomisering erbjöds tillgång till materialet på samma sätt som kontrollgruppen fick det – men med skillnaden att deras resultat ej inkluderats i beräkningarna. Vid behandlingsstart hade alltså studien 210 deltagare. Under behandlingens gång framkom det att fem deltagare (n = 3 från gruppen *Behandling utan stöd* och n = 2 från gruppen *Väntlista*) hade pågående psykologisk behandling. Dessa deltagare har fått fullgå behandlingen på oförändrade villkor, men deras resultat har exkluderats från analysen. Utöver detta bad en deltagare från gruppen *Behandling med stöd* om att få bli exkluderad från studien. Denna deltagare bad även om att hens data ej skulle användas.

Figur 2: Flödesschema över inklusion, exklusion (med kriterier) samt bortfall.

• Vår flowchart innehåller i dagsläget två sätt att presentera exklusionerna som skedde under behandlingens gång. Diskussion ska föras kring vilken vi anser bäst*

299 300

Inklusionskriterier. För att delta krävdes det att man var svensk medborgare, minst 18 år gammal, hade tillgång till en internetuppkoppling samt att man behärskade svenska i tal och skrift. Alla deltagare som erbjöds plats i studien blev informerade om detta via den webbaserade plattformen de använt sig av för att anmäla sitt intresse och fylla i screeningen. Deltagarna informerades om inklusion en vecka före studiestart.

Exklusionskriterier. De personer som skattade 15 eller mer på självskattningsformuläret PHQ-9 exkluderades. Utöver detta exkluderades de deltagare som tre månader inom behandlingsstart gjort förändringar i sin psykofarmakabehandling. Även personer som uppgav att de hade pågående psykologisk behandling exkluderades. Slutligen exkluderades de personer som i frisvar under screeningsprocessen tydligt uppgav att de hade tidsbrist och/eller låg motivation till behandlingen. Alla personer som exkluderades blev informerade om detta via den webbaserade plattformen de använt sig för att anmäla sig till studien. När det var tillämpbart hänvisades exkluderade personer till andra vårdgivare.

Demografisk data. De 204 deltagare vars data används i den här studien var mellan 20 och 65 år gamla med en medelålder på 41,8 år (standardavvikelse 8,8). En betydande majoritet (87,8 %) identifierade sig som kvinnor, övriga som män. Knappt tre fjärdedelar av deltagarna har avslutade universitetseller högskoleutbildningar (71,6 %) och tre fjärdedelar av deltagarna var vid behandlingens start arbetande (75,5 %). Mer än hälften av deltagarna (61,3 %) hade tidigare erfarenheter av psykologisk behandling. Av dessa hade majoriteten (64,8 %) tidigare erfarenheter av KBT. Knappt en tredjedel av alla deltagare (29,0 %) hade erfarenhet av psykofarmaka. Vid behandlingens start stod 17,6 % på något slags psykofarmaka. Totalt 3,4 % av deltagarna var vid behandlingsstart sjukskrivna. För att se de demografiska faktorernas fördelningar i respektive grupp, se tabell 1.

Behandlarstöd. En av de tre grupperna fick tillgång till behandlarstöd. Deltagarna i denna grupp blev randomiserade till en av de två behandlarna. Varje behandlare hade i och med detta behandlingskontakt med 35 deltagare var. Behandlarna var studenter vid Stockholms Universitet. Båda behandlarna gick sista terminen på psykologprogrammet och hade en grundläggande psykoterapiutbildning i KBT. Under hela studiens gång hade behandlarna tillgång till handledning av en legitimerad psykolog med drygt 20 års erfarenhet av internetbaserad psykologisk behandling.

Behandlarstöd bestod av veckovis skriftlig kontakt med deltagarna via den krypterade webbaserade plattformen iTerapi. Stödet bestod av feedback på genomförda övningar, uppmuntran, validering, psykoedukation samt svar på de frågor deltagarna ställde. Tidsåtgången var cirka 15 minuter per deltagare och vecka. De två andra grupperna hade inte tillgång till behandlarstöd men fick kontaktuppgifter till studieansvarig för eventuella administrativa frågor.

Primära utfallsmått.

Självhävdelsestil. En svensk översättning av självskattningsskalan Adaptive and Aggressive Assertiveness Scales (AAA-S; Thompson & Berenbaum, 2011) användes för att mäta vilka metoder för självhävdelse som deltagarna använde sig av. Skalan består av 30 påstående som besvaras med en 6-gradig likertskala där (0) motsvarar "aldrig" och (5) motsvarar "alltid". Dessa påståenden kan i sin tur delas in i två delskalor: aggressiv självhävdelse och konstruktiv (adaptiv) självhävdelse. Poäng på respektive delskala summeras, där hög poäng på delskalan för aggressiv självhävdelse indikerar på ett aggressivt självhävdande beteendeemönster och hög poäng på delskalan för konstruktiv självhävdelse indikerar på ett konstruktivt självhävdande beteendemönster. En fördel med AAA-S jämfört med andra

Tabell 1: Demografisk data hos deltagarna, redovisad per grupp samt för alla studiens deltagare.

	Självhjälp	Med stöd	Väntelista	Totalt
	(n=67)	(n=69)	(n=68)	(n=204)
Kön (%)				
Kvinna	79,1	92,8	91,2	87,8
Ålder (år)				
M	41,2	43,2	41,1	41,2
SD	8,8	9,3	8,8	8,8
Civilstånd (%)				
Singel	35,8	27,6	36,8	33,3
Sambo	25,4	17,4	36,8	20,6
Gift	28,4	49,3	19,1	38,2
Annat	10,4	5,7	7,3	7,9
Utbildning (%)				
Folkskola/grundskola	0,0	0,0	1,5	0,5
Gymnasium	9,0	7,2	10,3	8,8
Yrkesutbildning	4,5	7,2	7,5	6,4
Universitet/högskola (pågående)	15,0	10,1	7,5	10,7
Universitet/högskola (avslutad)	70,0	73,9	70,2	71,6
Annat	1,5	1,5	3,0	2,0
Sysselsättning (%)				
Studerande	11,9	5,6	7,4	8,3
Arbetande	76,1	76,9	73,5	75,5
Arbetslös	4,5	0,0	4,4	2,9
Föräldraledig	0,0	3,0	0,0	1,0
Pensionär	0,0	4,3	0,0	1,5
Sjukskriven	1,5	3,0	5,9	3,4
Annat	6,0	7,2	8,8	7,4
Användning psykofarmaka (%)				
Ja, tidigare	9,0	17,4	7,4	11,4
Ja, pågående	21,0	16,0	16,2	17,6
Nej	70,0	66,6	76,4	71,0
Tidigare psykologisk behandling (%)				
Ja	59,7	62,3	61,8	61,3
Nej	40,3	37,7	38,2	38,7

skalor som mäter självhävdelse är att den gör explicit skillnad mellan konstruktiv och aggressiv självhävdelse.

Sekundära utfallsmått.

Depression. Skattningsskalan Patient Health Questionnaire 9-Item Scale (PHQ-9; Kroenke, Spitzer, Williams, & Löwe, 2010) användes för att mäta symtom på depression. Det är en självskattningsskala bestående av nio frågor som besvaras med en 4-gradig likertskala där 0 motsvara "Inte alls", 1 "Flera dagar", 2 "Mer än hälften av dagarna" och 3 "Nästan varje dag". Utöver dessa nio frågor ställs en fråga om funktionspåverkan av symtomen. Summan på de nio första frågorna summeras. Maximal totalpoäng på PHQ-9 är 27. En summa mellan 0-4 indikerar minimal allvarlighetsgrad/ingen depression, 5–9 mild allvarlighetsgrad, 10–15 måttlig allvarlighetsgrad och 15–27 svår allvarlighetsgrad (Kroenke m.fl., 2010). I den föreliggande studien exkluderades de individer med ett resultat ≥15, då poäng mellan 15-27 tyder på att egentlig depression kan föreligga. Skalan bedöms ha en hög intern reliabilitet (α = 0,89; Kroenke, Spitzer, & Williams, 2001). Det har även visat sig att de psykometriska egenskaperna föreligger vid administrering online (Titov m.fl., 2011).

Angest. Symtom på ångest mäts genom Generalised Anxiety Disorder 7-item scale (GAD-7; Spitzer, Kroenke, Williams, & Löwe, 2006). Skalan består av sju stycken frågor rörande symtom på ångest de senaste som besvaras på en 4-gradig likertskala där 0 står för "Inte alls", 1 för "Flera dagar", 2 för "Mer än hälften av dagarna" och 3 för "Varje dag". Svaren på de sju frågorna summeras. Maximal totalpoäng på GAD-7 är 21. Tröskelvärden för mild, måttlig och allvarlig ångest ligger vid 5, 10 respektive 15 (Kroenke m.fl., 2010). Skalan har god intern reliabilitet ($\alpha = 0.92$) och hög test-retest-reliabilitet (r = 0.83).

Social Ångest. Symtom för social ångest mättes med Liebowitz Social Anxiety Scale (LSAS-SR; Fresco m.fl., 2001). I självskattningsskalan presenteras 24 situationer som besvaras på två stycken 4-gradiga likertskalor. Den ena skalan frågar om mängd rädsla eller ångest i respektive situation där 0 motsvarar "Ingen", 1 "Mild", 2 "Måttlig", och 3 "Stark". Den andra skalan frågar om mängd undvikande av respektive situation där 0 motsvarar "Aldrig (0%)", 1 "Ibland (1-33% av tiden)", 2 "Ofta (33-67% av tiden), och 3 "Vanligtvis (67-100% av tiden)". Svaren på alla frågor summeras. Maximal totalpoäng på LSAS-SR är 144. Vid en totalpoäng på över 30 föreligger troligen social fobi. Vid en totalpoäng på över 60 föreligger troligen generaliserad social fobi. Skalan har god intern reliabilitet (α = 0,96).

Allmänt psykiskt välmående. Självskattningsskalan Välmåendeskalan (VS; Braconier & Institutionen, 2015), användes för att mäta deltagarnas allmänna psykiska välmående. Skalan består av 18 frågor om mående den senaste veckan. Frågorna besvaras på en 5-gradig likertskala där 0 motsvarar "Aldrig", 1 "Sällan", 2 "Ibland", 3 "Ofta" och 4 "Mycket ofta". Svaren på alla frågor summeras. Maximal totalpoäng på VS är 72. En hög poäng anger en högre grad av upplevt välmående. Skalan har god intern reliabilitet ($\alpha = 0.93$) och hög test-retest-reliabilitet (r = 0.8).

Självhävdelsestil. Utöver AAA-S användes även The Rathus Assertiveness Schedule (RAS; Rathus, 1973; Thompson & Berenbaum, 2011) för att samla in information om deltagarnas självhävdelsestil. Självskattningsskalan består av 30 frågor som besvaras på en 6-gradig likertskala där -3 motsvarar "stämmer inte alls" och 3 motsvarar "stämmer helt". Svaren på alla frågor summeras. Maximal totalpoäng på skalan är 90. En hög poäng indikerar på hög grad av självhävdelse och vice versa.

Interventionen

Interventionen är utformad med självhjälpsmaterialet *Assert Yourself* (Michel & Fursland, 2008) som grund. Materialet är framtaget av Center for Clinical Interventions (CCI) i delstaten Western Australia, Australien.

I arbetsboken får läsaren lära sig skillnaden mellan olika typer av självhävdelse (konstruktiv, aggressiv, passiv, passiv-aggressiv), och hitta egna skäl att hävda sig själv bättre och mer konstruktivt. Delar av materialet är inspirerat av och citerar självhjälpsböcker som Alberti and Emmons (2017), Gambrill and Richey (1975), Ward and Holland (2018), McKay and Fanning (2005) och Smith (1975).

I Assert Yourself föreskrivs självhävdande beteenden utifrån de teoretiska antagandena i Wolpe (1990) om reciprok inhibition och klassisk betingning: Genom att träna på att i ord och handling uttrycka det som i relationen till en annan person väcker ångest (exempelvis ledsenhet eller ilska) kan klienten på sikt få minskade besvär med autonoma ångestresponser. Wolpe (1952) förespråkar träning på att uppleva de ångestväckande autonoma responserna (känslorna) *in-vivo* och understryker att föreskrivna beteendena inte handlar om att "låtsas", utan att på sikt inhibera dem genom självhävdelse. För fall då en fysisk motpart saknas, och ångesten väcks av till exempel platser, objekt eller ord, förespråkar (???) avslappning som ett sätt att inhibera ångestresponsen, utifrån rationalen att det är omöjligt att känna ångest och samtidigt vara avslappnad.

Materialet ger också rationalen för kognitiv omstrukturering med metoder från Beck (1979), Clark (1986), Clark and Wells (1995) och Powell (2017). Kognitiv omstrukturering uppnås enligt dessa genom att utmana negativt tänkande och att pröva giltigheten av det negativa tänkandet i verkliga livet. Genom att planera och utföra beteendeexperiment får deltagaren hjälp av materialet att pröva giltigheten av egna negativa tankar och därmed öka responsmöjligheterna i olika mer eller mindre pressande situationer.

Utöver detta innehåller arbetsmaterialet ett avsnitt om progressiv muskelavslappning, med syftet att hjälpa läsaren att känna igen spänning i kroppen, sänka den allmänna spänningsnivån och träna på en aktiv coping-teknik för stressande lägen. Avslappningskapitlet ger en version av tillämpad avslappning, snarlik den som beskrivs i Öst (2006).

Materialet avslutas med ett antal kapitel för olika problemområden (säga nej, hantera kritik, hantera besvikelser, ta emot och ge komplimanger). Dessa kapitel innehåller både psykoedukativa inslag, inslag av kognitiv omstrukturering och planering och uppföljning av beteendeexperiment.

Anpassningar och tillägg. Materialet är översatt och anpassat till svenska förhållanden av TH med tillstånd av författaren och CCI. I samband med anpassningen av översättningen till I-KBT-moduler i plattformen iTerapi modifierade och utökade TH och PT materialet, bland annat genom att ersätta avsnitt som handlar om kognitiv omstrukturering med motiverande avsnitt för beteendeexperiment/beteendeaktivering. Utöver materialet i boken innehåller interventionen dessutom motiverande inslag i form av text och illustrationer (Dahlin m.fl., 2016; inspirerade av bland annat Hayes, Luoma, Bond, Masuda, & Lillis, 2006) samt länkar till fördjupningsmaterial, videofilmer med konversationer och rollspel mellan PT och TH, videofilmer och ljudfiler med avslappningsövningar samt ett stort antal nya övningar, bland annat för veckovis uppföljning av konstruktiv självhävdelse, övningar för för återfallsprevention och vidmakthållande av behandlingseffekter samt utvärderingsformulär av veckans innehåll (se tabell 2.)

Tabell 2: Översiktlig beskrivning av interventionen Respekt i kvadrat.

Vecka	Rational och innehåll	Material	
1	Socialisering till programmet, psykoedukation om självhävdelse, kartläggning av besvär, formulering av målsättning för programmet	Kapitel 1 med utökningar	
2	Psykoedukation kommunikationsstilar motiverande inslag om nyinlärning, träning i progressiv avslappning del 1	Kapitel 2 med utökningar om inlärning och motivation	
3	Motiverande avsnitt om att bryta undvikande, introduktion till beteendeexperiment, planering beteendeexperiment, träning i progressiv avslappning del 2	Kapitel 3 med modifieringar och utökningar om fördelar med att bryta undvikande	
4	Uppföljning beteendeexperiment, rational för mängdträning, nya beteendeexperiment, övning i kort version av progressiv avslappning	Kapitel 4 med utökningar	
5	Avslappningsövningar, uppsamlingsvecka för pågående beteendeexpriment/mängdträning, val av fördjupningsområde	Kapitel 5 med utökningar	
6–7	Fördjupningsområden med beteendeexperiment/mängdträning: säga nej, hantera kritik, hantera besvikelser, hantera komplimanger	Kapitel 6, 7, 8, 9 med smärre justeringar	
8	Kartläggning framgångsfaktorer, planering för vidmakthållande inklusive fortsatt mängdträning och återfallsprevention	Kapitel 10 med modifieringar och utökningar	

423 Behandlingsplattformen

424

425

428

429

I studien användes behandlingsplattformen iTerapi. Det är en plattform som använts upprepade gånger vid forskning på internetbaserade psykologiska interventioner och behandlingar (Vlaescu m.fl., 2016). Plattformen använder sig av tvåfaktorsautentisering och är krypterad. I rådande fall innebar det att deltagarna blev tilldelade en anonym studiekod till vilken de valde ett eget lösenord. Vid varje inloggningstillfälle skickades sedan engångskoder till deras mobiltelefoner per SMS.

Alla deltagare fyllde i för-, halvtids- och eftermätning via plattformen. Alla moduler och övningar gick att nå via plattformen. De deltagare som tillhörde gruppen med behandlarstöd konverserade uteslutande med sina behandlare via plattformens meddelandefunktion.

432 Etiska aspekter

Den föreliggande studien godkändes av etikprövningsnämnden. Diarienummer för etikansökan är 2019-05165. Studien förregistrerades även på www.clinicaltrials.gov. Deltagarna blev via hemsidan informerat om att allt deltagande var frivilligt och att de kunde avbryta sitt deltagande när som helst. All information samlades in under sekretess och i enlighet med personuppgiftslagen samt GDPR. Deltagandet var helt anonymt och all insamlad data var kopplad till den anonyma studiekod som genererades för varje deltagare. Vid exkludering från studien informerades deltagaren om anledningen samt fick rekommendationer (t ex om vart hen kunde vända sig för att söka vård). Vid tecken på svår depression rekommenderades det att deltagarna uppsökte psykiatrisk vård. Under hela studiens gång hade deltagarna möjlighet att kontakta studieansvarig per telefon samt post.

442 Analys

Vi använde R (Version 3.6.3; R Core Team, 2020) and the R-packages *beeswarm* (Eklund, 2016), *clinsig* (Version 1.2; Jim Lemon, 2016), *dplyr* (Version 0.8.5; Wickham, François, Henry, & Müller, 2020), *formattable* (Version 0.2.0.1; Ren & Russell, 2016), *kableExtra* (Version 1.1.0; Zhu, 2019), *knitr* (Version 1.28; Xie, 2015), *papaja* (Version 0.1.0.9942; Aust & Barth, 2020), *pastecs* (Version 1.3.21; Grosjean & Ibanez, 2018), *psych* (Version 1.9.12.31; Revelle, 2019), *readxl* (Version 1.3.1; Wickham & Bryan, 2019), and *stargazer* (Hlavac, 2018) för samtliga analyser.

Reliabel förändring och klinisk signifikans. På *gruppnivå* – även i det här examensarbetet – används ofta signifikanstestning för att avgöra om en skillnad i exempelvis medelvärden mellan två grupper är tillräckligt stor för att det ska gå att säga om en förändring har skett i statistisk mening. Kompletterat med ett mått på effektstyrka går det att kvantifiera förändringen, exempelvis för att kunna bedöma om skillnaden också är relevant i praktiken, eller för att jämföra eller slå samman (exempelvis i en metastudie) result från en studie med en annan.

För att avgöra om en viss *individ* i har förbättrats i en viss behandling i klinisk mening kan kriterierna *reliabel förändring* och *klinisk signifikans* med fördel kombineras. Det förra ger en bild av om en förändring mellan två mätpunkter är tillräckligt stor i relation till populationsvariansen (som kan hämtas från normdata) för att kunna betraktas som en verklig förändring och inte bara ett slump- eller mätfel. Den senare ger en bild av om hur de absoluta eftermätningsvärdena förhåller sig till medelvärdet för antingen en subklinisk population eller en klinisk population (som också kan hämtas från normdata) (Jacobson & Truax, 1998).

Genom att rapportera frekvensen individer som har förändrats både reliabelt och kliniskt signifikant kan man komplettera den statistiska beräkningen av gruppens relativa förändring med ett kliniskt relevant mått som också säger något om hur förändringen förhåller sig till befolkningen i stort. Standardiserad beräkning av dessa mått gör det möjligt att utifrån insamlad data göra en bedömning av en individs förbättring som är mer pålitligt och lättare att reproducera än subjektiva bedömningar (av kliniker, närstående eller klienten själv). Dessa standardiserade mått kan också kan användas för att jämföra effekten av olika behandlingar.

Beräkning av reliabel förändring och klinisk signifikans. För att bedöma om en individuell förändring mellan två mätpunkter är reliabel används standardavvikelsen i normalpopulationen. För

Tabell 3: Deskriptiva mått för primära och sekundärt utfallsmått för de tre betingelserna vid för- och eftermätningstidpunkterna.

	Selfhelp $(N = 67)$		Guided ($N = 69$)		Waitlist $(N = 68)$	
	M	SD	M	SD	M	SD
Pre						
AAA-S Adaptive	38,7	8,7	38,4	8,6	36,4	6,9
AAA-S Aggressive	27,7	7,2	27,6	6,8	25,7	5,4
Rathus	-37,1	23,2	-38,9	21,5	-41,6	21,8
Post						
AAA-S Adaptive	49,0	8,8	46,6	9,3	39,1	7,4
AAA-S Aggressive	32,3	8,2	29,8	6,3	26,3	5,5
Rathus	-13,5	24,9	-7,7	25,0	-36,9	22,5

beräkningen av reliabel förändring, *reliable change index* (RCI), delas skillnaden mellan de två medelvärdena med standardfelet (det vill säga standardavvikelsen delat med roten ur sample-storleken).

För att bedöma absolut status för en individ vid behandlingens slut (exempelvis för att kunna avgöra om personen ska betraktas som tillfrisknad eller i behov av fortsatta interventioner) kan man relatera eftermätningsvärdet till medelvärdet för både den kliniska och den subkliniska normalpopulationen. Jacobson and Truax (1998) definierar det förra som kriterium a och det senare som kriterium b. Man kan också relatera eftermätningsvärdet för en individ till ett normvärde i mitten av a och b, vilket författarna kallar kriterium c. I enlighet med rekommendationerna i Jacobson and Truax (1998) använder vi kriterium b för beräkningen: de invidier vars eftermätningsvärde befinner sig inom två standardavvikelser från den subkliniska normalpopulationen anses vara kliniskt signifikant förändrade.

Frekvensen individer i de olika undersökta grupperna som har förändrats både reliabelt och signifikant kan sedan summeras (Jacobson & Truax, 1998).

484 Resultat

se tabell 3

473

474

475

476

478

479

480

481

482

483

se figur 3

Adaptive Assertiveness, Selfhelp Adaptive Assertiveness, Guided 9 norm=58 a=56 9 norm=58 a=58 0 0 0 0 0 0 -0 0 0 0 စ္တ Posttest score Posttest score 50 c = 4920 c=50 % b=43 b = 434 40 9 30 30 20 20 30 50 60 30 40 60 40 50

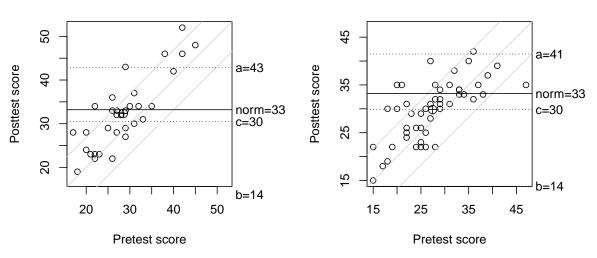
Figur 3: För huvudutfallsmåttet AAA-S och underskalan *Adaptive Assertiveness* fann vi att av de 32 personerna i självhjälpsgruppen som genomfört både för- och eftermätning så återfanns 27 vid eftermätningen inom eller ovanför normalspannet för en icke-klinisk population (ovanför kriterium b); av dem hade 13 (40,6 %) också genomgått en reliabel förändring (p < 0,05) om minst 9,70 poäng mellan mättillfällena. För de 48 personer i gruppen som fick stöd och som genomfört båda mätningarna så återfanns 32 vid eftermätningen inom normalspannet för en icke-klinisk population; av dem hade 15 (31,2 %) också genomgått en reliabel förändring (p < 0,05) om minst 10,40 poäng mellan mättillfällena.

Pretest score

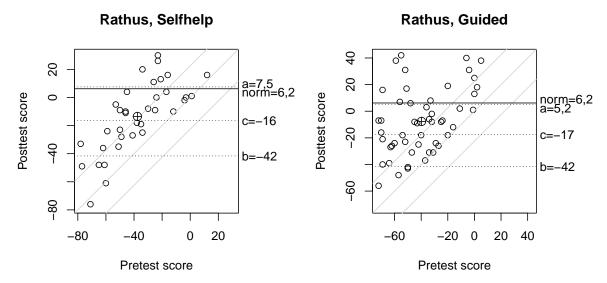
Pretest score

Aggressive Assertiveness, Selfhelp

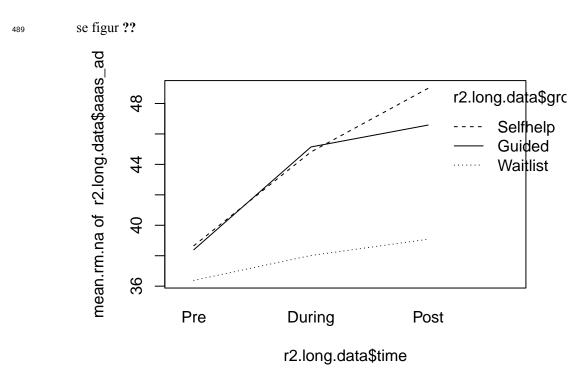
Aggressive Assertiveness, Guided

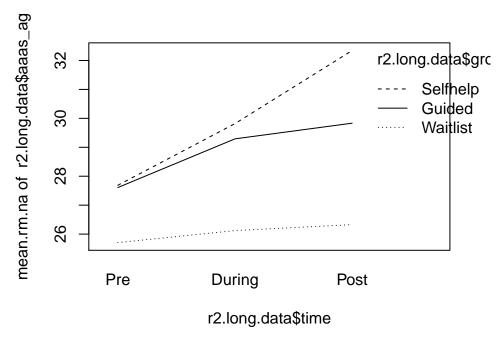
Figur 4: För huvudutfallsmåttet AAA-S och underskalan *Aggressive Assertiveness* fann vi att av de 32 personerna i självhjälpsgruppen som genomfört både för- och eftermätning så återfanns 32 vid eftermätningen inom eller ovanför normalspannet för en icke-klinisk population (ovanför kriterium b); av dem hade 8 (25 %) också genomgått en reliabel förändring (p < 0.05) om minst 6,90 poäng mellan mättillfällena. För de 48 personer i gruppen som fick stöd och som genomfört båda mätningarna så återfanns 48 vid eftermätningen inom normalspannet för en icke-klinisk population; av dem hade 8 (16,7 %) också genomgått en reliabel förändring (p < 0.05) om minst 6,70 poäng mellan mättillfällena.

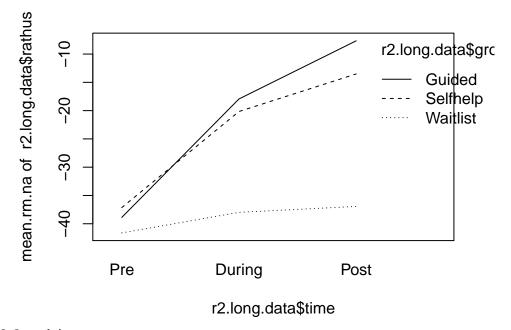
Figur 5: För det sekundära utfallsmåttet Rathus fann vi att av de 35 personerna i självhjälpsgruppen som genomfört både för- och eftermätning så återfanns 30 vid eftermätningen inom eller ovanför normalspannet för en icke-klinisk population (ovanför kriterium b); av dem hade 16 (45,7 %) också genomgått en reliabel förändring (p < 0.05) om minst 22,50 poäng mellan mättillfällena. För de 50 personer i gruppen som fick stöd och som genomfört båda mätningarna så återfanns 46 vid eftermätningen inom normalspannet för en icke-klinisk population; av dem hade 30 (60 %) också genomgått en reliabel förändring (p < 0.05) om minst 22,50 poäng mellan mättillfällena.

Figur 6: Interaktioner ...

Figur 7: Interaktioner ...

Figur 8: Interaktioner ...

491

490 Diskussion

Denna studie hade som syfte att utvärdera effekten av ett åtta veckor långt självhjälpsprogram för att förbättra individers konstruktiva självhävdelse. Programmet administrerades via en internetba-

serad plattform. Studien genomfördes med en randomiserad och kontrollerad design. Interventionen byggde på självhjälpsmaterialet *Assert Yourself* (Michel & Fursland, 2008) och inkluderade bland annat inslag av psykoedukation, beteendeexperiment, avslappningsövningar, vidmakthållandeplanering och återfallsprevention. En tredjedel av deltagarna fick tillgång till programmet utan behandlarstöd, en tredjedel fick tillgång till programmet med behandlarstöd och en tredjedel var kontrollgrupp.

Vi bör avsluta detta stycke med några få rader om den analys vi gjorde och resultatet vi fick.

Metodologiska brister / felkällor / validitet / reliabilitet

Samplets representativitet för populationen. All data som låg till grund för inkludering eller ekludering i den aktuella studien var insamlad från självskattningsformulär. I och med att forskningspersonsinformationen som potentiella deltagare kunde läsa innan de påbörjade screeningsprocessen presenterade såväl inkluderings- som exkluderingskriterier (även om exkluderingskriterierna till viss del var allmänt formulerade) medför det risken att de som sökte till studien anpassade sina svar för att bli inkluderade. Då ingen klinisk intervju användes i screeningprocessen fanns det ingen möjlighet att på så sätt upptäcka individer som borde exkluderas. Ingen klinisk intervju inkluderades då det låg utanför studiens möjliga resurser att administrera dessa till alla potentiella deltagare. En potentiell fördel med exkluderandet av de kliniska intervjuerna är att tiden mellan påbörjad rekrytering och behandlingsstart blev kort, endast två veckor.

Med nästintill 90% kvinnor i samplet var könsfördelningen ytterst ojämn. Denna ojämna fördelning går troligen att tillskriva flertalet olika faktorer. För det första rapporterar kvinnor mer oro, änglsan och ångest än män (Socialstyrelsen, 2004) vilket skulle kunna göra kvinnor mer benägna att söka hjälp. För det andra tenderar män överlag att i lägre utsträckning söka vård än kvinnor även när män och kvinnor upplever liknande symtom (Galdas, Cheater, & Marshall, 2005). Slutligen – vilket troligen är den mest påverkande faktorn i den aktuella studien – så marknadsfördes studien huvudsakligen på internet, bland annat med hjälp av annonser på sociala medier. Dessa annonser använder sig av en automatiserad algoritm som presenterar anonnserna för de individer algoritmen tror har störts odds till att trycka på dem. Data som sammanställdes efter avslutad annonsering visade på att någonstans mellan 85-90% av alla annonser visades för kvinnor.

Till fördel för samplets representation av populationen är att det i och med en internetbaserad behandling fanns möjlighet till ett nationellt intag av deltagare. Då det varken finns någon data om prevalens av bristande självhävdelse eller vilka samband det finns mellan den och andra faktorer hos personer i Sverige är det dock svårt att säga hur representativ för populationen samplet i den aktuella studien är.

Då detta material översatts till svenska inför den aktuella studien – och originalmaterialet användes utan behandlarstöd – fanns det ingen behandlarstödsmanual eller dylikt för studiens behandlare att använda sig av. Behandlarna hade utöver detta ingen tidigare erfarenhet av internetbaserad psykologisk behandling. Dock hade båda behandlarna tidigare erfarenhet av ansikte mot ansikte-behandling med individer med självrapporterad bristande självhävdelse. Å andra sidan har det visat sig att tidigare erfarenheter och kunskaper om I-KBT hos behandlare inte gör nämnvärd skillnad så länge de åtminstone har grundläggande kunskaper inom psykologisk behandling (Baumeister, Reichler, Munzinger, & Lin, 2014). Båda behandlarna hade även tillgång både till ett dokument med generella förhållningssätt vid

internetbehandling samt till vid-behov-handledning och stöd av en legitimerad psykolog med omfattande erfarenhet av I-KBT. Denna psykolog var även studieansvarig. Den generella målsättningen var att
behandlarna skulle spendera cirka 15 minuter per vecka och deltagare. Detta varierade dock nämnvärt
beroende på hur frekvent behandlarens deltagare hörde av sig till behandlaren med behandlingsrelaterade frågor samt hur utförligt deltagaren besvarade behandlingsprogrammets övningar.

538 Resultatdiskussion

539

541

542

543

544

tolkning av resultatet. Jämförelsen mellan grupperna "Självhjälp" och "Med stöd" utfaller till den senare gruppens fördel. Det skulle mycket väl kunna bero på att endast den andel av den förra gruppen som har upplevt en förbättring har valt att svara på frågorna, medan en större andel av de som *inte* har upplevt en förbättring har valt att svara på dem i gruppen som har fått stöd. Deltagarna i den senare gruppen har interagerat med terapeuterna och vill eventuellt återkoppla hur de mår i större utsträckning i dem i självhjälpsgruppen.

- 545 Behov av ny forskning / Framtida forskning
- I relation till annan forskning, självhävdelse
- 547 Behov av ny forskning
- 548 Sammanfattning (?)

Referenser Referenser

- Alberti, R., & Emmons, M. (1974). Your perfect right (2:a uppl.). San Luis Obispo: Impact.
- Alberti, R., & Emmons, M. (2017). *Your perfect right: Assertiveness and equality in your life and relationships.* New Harbinger Publications.
- American Psychiatric Association. (1968). *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders*.

  American Psychiatric Association.
- American Psychological Association. (2016). Society of Clinical Psychology Research-Supported Psychological Treatments. Hämtad från https://www.div12.org/psychological-treatments/
- Andersson, G. (2016). Internet-Delivered Psychological Treatments. *Annual Review of Clinical Psychology*, *12*(1), 157–179. https://doi.org/10.1146/annurev-clinpsy-021815-093006
- Andersson, G., Carlbring, P., & Lindefors, N. (2016). History and Current Status of ICBT. *Guided Internet-Based Treatments in Psychiatry*, 1–16. https://doi.org/10.1007/978-3-319-06083-5
- Andrews, G., Basu, A., Cuijpers, P., Craske, M. G., McEvoy, P., English, C. L., & Newby, J. M. (2018).

  Computer therapy for the anxiety and depression disorders is effective, acceptable and
  practical health care: An updated meta-analysis. *Journal of Anxiety Disorders*, *55*(December 2017), 70–78. https://doi.org/10.1016/j.janxdis.2018.01.001
- Andrews, G., Cuijpers, P., Craske, M. G., McEvoy, P., & Titov, N. (2010). Computer therapy for the anxiety and depressive disorders is effective, acceptable and practical health care: A meta-analysis. https://doi.org/10.1371/journal.pone.0013196
- Aust, F., & Barth, M. (2020). papaja: Create APA manuscripts with R Markdown. Hämtad från https://github.com/crsh/papaja
- Baker, A. E., & Jeske, D. (2015). Assertiveness and Anxiety Effects in Traditional and Online
   Interactions. *International Journal of Cyber Behavior, Psychology and Learning*, 5, 30–46.
   https://doi.org/10.4018/978-1-4666-5942-1
- Barak, A., Hen, L., Boniel-Nissim, M., & Shapira, N. (2008). A comprehensive review and a meta-analysis of the effectiveness of internet-based psychotherapeutic interventions. *Journal of Technology in Human Services*, *26*(2-4), 109–160. https://doi.org/10.1080/15228830802094429
- Baumeister, H., Reichler, L., Munzinger, M., & Lin, J. (2014). The impact of guidance on Internet-based mental health interventions - A systematic review. https://doi.org/10.1016/j.invent.2014.08.003
- Beck, A. T. (1979). Cognitive Therapy of Depression. Guilford Publications.
- Blakey, S. M., & Abramowitz, J. S. (2016). The effects of safety behaviors during exposure therapy for anxiety: Critical analysis from an inhibitory learning perspective. *Clinical Psychology*

- ses Review, 49, 1–15. https://doi.org/10.1016/j.cpr.2016.07.002
- Braconier, A., & Institutionen, P. (2015). Välmåendeformuläret ett mått på subjektivt välmående.
- Burke, J., Richards, D., & Timulak, L. (2019). Helpful and Hindering events in internet-delivered
   cognitive behavioural treatment for generalized anxiety. *Behavioural and Cognitive Psychotherapy*, 47(3), 386–399. https://doi.org/10.1017/S1352465818000504
- Campbell-Sills, L., Barlow, D. H., Brown, T. A., & Hofmann, S. G. (2006). Acceptability and suppression of negative emotion in anxiety and mood disorders. *Emotion*, *6*(4), 587–595. https://doi.org/10.1037/1528-3542.6.4.587
- Chambless, D. L., & Ollendick, T. H. (2001). Empirically Supported Psychological Interventions:
   Controversies and Evidence. *Annual Review of Psychology*, *52*(1), 685–716.
   https://doi.org/10.1146/annurev.psych.52.1.685
- ⁵⁹⁴ Clark, D. M. (1986). A cognitive approach to panic. *Behaviour Research and Therapy*, 24(4), 461–470. https://doi.org/10.1016/0005-7967(86)90011-2
- ⁵⁹⁶ Clark, D. M., & Wells, A. (1995). A cognitive model of social phobia (Vol. 41, s. 22–23).
- Craske, M. G., Kircanski, K., Zelikowsky, M., Mystkowski, J., Chowdhury, N., & Baker, A. (2008).
   Optimizing inhibitory learning during exposure therapy. *Behaviour Research and Therapy*,
   46(1), 5–27. https://doi.org/10.1016/j.brat.2007.10.003
- Craske, M. G., Stein, M. B., Eley, T. C., Milad, M. R., Holmes, A., Rapee, R. M., & Wittchen, H.-U.
   (2017). Anxiety disorders. *Nature Reviews Disease Primers*, 3(May), 17024.
   https://doi.org/10.1038/nrdp.2017.24
- Dahlin, M., Andersson, G., Magnusson, K., Johansson, T., Sjögren, J., Håkansson, A., ... Carlbring, P. (2016). Internet-delivered acceptance-based behaviour therapy for generalized anxiety disorder: A randomized controlled trial. *Behaviour Research and Therapy*, 77, 86–95. https://doi.org/10.1016/j.brat.2015.12.007
- Day, V., McGrath, P. J., & Wojtowicz, M. (2013). Internet-based guided self-help for university students with anxiety, depression and stress: A randomized controlled clinical trial. *Behaviour Research and Therapy*, *51*(7), 344–351. https://doi.org/10.1016/j.brat.2013.03.003
- De Castella, K., Goldin, P., Jazaieri, H., Heimberg, R. G., Dweck, C. S., & Gross, J. J. (2015). Emotion
   Beliefs and Cognitive Behavioural Therapy for Social Anxiety Disorder.
   https://doi.org/10.1080/16506073.2014.974665
- Dweck, C. S. (2019). The Choice to Make a Difference. *Perspectives on Psychological Science*, *14*(1), 21–25. https://doi.org/10.1177/1745691618804180
- Dweck, C. S., Chiu, C. yue, Hong, Y. yi, Chiu, C. yue, & Hong, Y. yi. (1995). Implicit Theories and
  Their Role in Judgments and Reactions: A World From Two Perspectives. *Psychological Inquiry*, 6(4), 267–285. https://doi.org/10.1207/s15327965pli0604_1
- Eklund, A. (2016). beeswarm: The Bee Swarm Plot, an Alternative to Stripchart. Hämtad från

- https://CRAN.R-project.org/package=beeswarm
- Fensterheim, H., & Baer, J. L. (1975). *Don't say yes when you want to say no.* Dell Publishing Company.
- Findahl, O. (2019). Svenskarna och Internet (s. 67).
- Fresco, D. M., Coles, M. E., Heimberg, R. G., Liebowitz, M. R., Hami, S., Stein, M. B., & Goetz, D.

  (2001). The Liebowitz Social Anxiety Scale: A comparison of the psychometric properties of
  self-report and clinician-administered formats. *Psychological Medicine*, *31*(6), 1025–1035.

  https://doi.org/10.1017/S0033291701004056
- Galdas, P. M., Cheater, F., & Marshall, P. (2005). Men and health help-seeking behaviour: Literature review. *Journal of Advanced Nursing*, 49(6), 616–623. https://doi.org/10.1111/j.1365-2648.2004.03331.x
- Gambrill, E. D., & Richey, C. A. (1975). An assertion inventory for use in assessment and research.
   Behavior Therapy, 6(4), 550–561.
- Grosjean, P., & Ibanez, F. (2018). pastecs: Package for Analysis of Space-Time Ecological Series.
   Hämtad från https://CRAN.R-project.org/package=pastecs
- Gross, J. J., & John, O. P. (2003). Individual Differences in Two Emotion Regulation Processes:
   Implications for Affect, Relationships, and Well-Being. *Journal of Personality and Social Psychology*, 85(2), 348–362. https://doi.org/10.1037/0022-3514.85.2.348
- Hayes, S. C., Luoma, J. B., Bond, F. W., Masuda, A., & Lillis, J. (2006). Acceptance and Commitment Therapy: Model, processes and outcomes. *Behaviour Research and Therapy*, 44(1), 1–25. https://doi.org/10.1016/j.brat.2005.06.006
- Hlavac, M. (2018). stargazer: Well-Formatted Regression and Summary Statistics Tables. Bratislava,
   Slovakia: Central European Labour Studies Institute (CELSI). Hämtad från
   https://CRAN.R-project.org/package=stargazer
- Hofmann, S. G., Asnaani, A., Vonk, I. J., Sawyer, A. T., & Fang, A. (2012). The efficacy of cognitive behavioral therapy: A review of meta-analyses. *Cognitive Therapy and Research*, *36*(5), 427–440. https://doi.org/10.1007/s10608-012-9476-1
- International Telecommunication Union. (2019). Measuring digital development Facts and figures
   2019. *ITUPublications*, 1–15. Hämtad från
- https://www.itu.int/en/mediacentre/Documents/MediaRelations/ITU Facts and Figures 2019 Embargoed 5 November 1200 CET.pdf
- Jacobson, N. S., & Truax, P. (1998). Clinical significance: A statistical approach to defining
   meaningful change in psychotherapy research. I *Methodological issues and strategies in clinical research* (Vol. 59, s. 521–538). Hämtad från
   https://pdfs.semanticscholar.org/c708/0f22c6a90103aabd5033fa0a7d0a01cdbf9b.pdf
- Jim Lemon. (2016). *clinsig: Clinical Significance Functions*. Hämtad från https://CRAN.R-project.org/package=clinsig
- Kazantzis, N., Luong, H. K., Usatoff, A. S., Impala, T., Yew, R. Y., & Hofmann, S. G. (2018). The

processes of cognitive behavioral therapy: A review of meta-analyses. *Cognitive Therapy and Research*, 42(4), 349–357. https://doi.org/10.1007/s10608-018-9920-y

- Knowles, K. A., & Olatunji, B. O. (2019). Enhancing Inhibitory Learning: The Utility of Variability in Exposure. *Cognitive and Behavioral Practice*, *26*(1), 186–200. https://doi.org/10.1016/j.cbpra.2017.12.001
- Kroenke, K., Spitzer, R. L., & Williams, J. B. (2001). The PHQ-9: validity of a brief depression severity measure. *Journal of general internal medicine*, *16*(9), 606–613.
- Kroenke, K., Spitzer, R. L., Williams, J. B., & Löwe, B. (2010). The Patient Health Questionnaire
   Somatic, Anxiety, and Depressive Symptom Scales: A systematic review. *General Hospital Psychiatry*, 32(4), 345–359. https://doi.org/10.1016/j.genhosppsych.2010.03.006
- Linehan, M. M. (1979). Structured Cognitive-Behavioral Treatment of Assertion Problems. I
   Cognitive-Behavioral Interventions (s. 205–240). Elsevier.
   https://doi.org/10.1016/B978-0-12-404480-7.50013-7
- Lundgren, J., Johansson, P., Jaarsma, T., Andersson, G., & Köhler, A. K. (2018). Patient experiences of
   web-based cognitive behavioral therapy for heart failure and depression: Qualitative study.
   Journal of Medical Internet Research, 20(9). https://doi.org/10.2196/10302
- 673 Mano, D. K. (1976). Assertiveness Training. National Review, 28(17), 510.
- McKay, M., & Fanning, P. (2005). Self-esteem. New Harbinger Publications.
- Mehta, S., Peynenburg, V. A., & Hadjistavropoulos, H. D. (2019). Internet-delivered cognitive
   behaviour therapy for chronic health conditions: a systematic review and meta-analysis.
   Journal of Behavioral Medicine, 42(2), 169–187. https://doi.org/10.1007/s10865-018-9984-x
- Michel, F., & Fursland, A. (2008). Assert Yourself. Perth, Western Australia: Centre for Clinical
   Interventions. Hämtad från
   https://www.cci.health.wa.gov.au/Resources/Looking-After-Yourself/Assertiveness
- Mitamura, T. (2018). Developing the Functional Assertiveness Scale: Measuring Dimensions of
   Objective Effectiveness and Pragmatic Politeness. *Japanese Psychological Research*, 60(2),
   99–110. https://doi.org/10.1111/jpr.12185
- National Institute for Health and Care Excellence. (2018). Mental Health and Behavioural Conditions, 21–23.
- Pittig, A., Schulz, A. R., Craske, M. G., & Alpers, G. W. (2014). Acquisition of behavioral avoidance:
   Task-irrelevant conditioned stimuli trigger costly decisions. *Journal of Abnormal Psychology*,
   123(2), 314–329. https://doi.org/10.1037/a0036136
- Powell, T. J. (2017). The Mental Health Handbook: A Cognitive Behavioural Approach. Routledge.
- R Core Team. (2020). *R: A Language and Environment for Statistical Computing*. Vienna, Austria: R Foundation for Statistical Computing. Hämtad från https://www.R-project.org/
- Rathus, S. A. (1973). A 30-item schedule for assessing assertive behavior. *Behavior Therapy*, 4(3),

- 693 398–406. https://doi.org/10.1016/S0005-7894(73)80120-0
- Regeringskansliet, S., & Sveriges Kommuner och landsting. (2016). *Vision e-hälsa 2025* (s. 1–16). Hämtad från http://www.regeringen.se/informationsmaterial/2016/04/vision-e-halsa-2025/
- Ren, K., & Russell, K. (2016). *formattable: Create 'Formattable' Data Structures*. Hämtad från https://CRAN.R-project.org/package=formattable
- Revelle, W. (2019). psych: Procedures for Psychological, Psychometric, and Personality Research.

  Evanston, Illinois: Northwestern University. Hämtad från

  https://CRAN.R-project.org/package=psych
- Rozental, A., Forsell, E., Svensson, A., Andersson, G., & Carlbring, P. (2015). Internet-based
   cognitive-behavior therapy for procrastination: A randomized controlled trial. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 83(4), 808–824. https://doi.org/10.1037/ccp0000023
- Rozental, A., Kothari, R., Wade, T., Egan, S., Andersson, G., Carlbring, P., & Shafran, R. (2020).
   Reconsidering perfect: a qualitative study of the experiences of internet-based cognitive
   behaviour therapy for perfectionism. https://doi.org/10.1017/S1352465820000090
- Rozental, A., Shafran, R., Wade, T., Egan, S., Nordgren, L. B., Carlbring, P., ... Andersson, G. (2017).
   A randomized controlled trial of Internet-Based Cognitive Behavior Therapy for
   perfectionism including an investigation of outcome predictors. *Behaviour Research and Therapy*, 95, 79–86. https://doi.org/10.1016/j.brat.2017.05.015
- Salter, A. (2001). *Conditioned Reflex Therapy*. Wellness Institute/Self-Help Books, LLC. Hämtad från https://books.google.se/books?id=gymIzp7arLMC
- Schroder, H. S., Dawood, S., Yalch, M. M., Donnellan, M. B., & Moser, J. S. (2015). The Role of
   Implicit Theories in Mental Health Symptoms, Emotion Regulation, and Hypothetical
   Treatment Choices in College Students. Cognitive Therapy and Research, 39(2), 120–139.
   https://doi.org/10.1007/s10608-014-9652-6
- Schroder, H. S., Dawood, S., Yalch, M. M., Donnellan, M. B., & Moser, J. S. (2016). Evaluating the Domain Specificity of Mental Health–Related Mind-Sets. *Social Psychological and Personality Science*, *7*(6), 508–520. https://doi.org/10.1177/1948550616644657
- Sewart, A. R., & Craske, M. G. (2019). Inhibitory learning. I *Clinical handbook of fear and anxiety:*Maintenance processes and treatment mechanisms. (s. 265–285).

  https://doi.org/10.1037/0000150-015
- Sijbrandij, M., Kunovski, I., & Cuijpers, P. (2016). Effectiveness of Internet-Delivered Cognitive
   Behavioral Therapy for Posttraumatic Stress Disorder: a Systematic Review and
   Meta-Analysis. *Depression and Anxiety*, 33(9), 783–791. https://doi.org/10.1002/da.22533
- Smith, M. J. (1975). *When I say no, I feel guilty: how to cope—using the skills of systematic assertive therapy*. Bantam.
- Socialstyrelsen. (2004). Växelvis boende: Att bo hos både pappa och mamma fast de inte bor tillsammans. Socialstyrelsen.
- Socialstyrelsen. (2017). Nationella riktlinjer för vård vid depression och ångestsyndrom.

Rekommendationer med tillhörande kunskapsunderlag. Bilaga. Slutversion., 232–241. Hämtad från www.socialstyrelsen.se

- Speed, B. C., Goldstein, B. L., & Goldfried, M. R. (2018). Assertiveness Training: A Forgotten
   Evidence-Based Treatment. *Clinical Psychology: Science and Practice*, 25(1), 1–20.
   https://doi.org/10.1111/cpsp.12216
- Spitzer, R. L., Kroenke, K., Williams, J. B. W., & Löwe, B. (2006). A Brief Measure for Assessing
   Generalized Anxiety Disorder. *Archives of Internal Medicine*, *166*(10), 1092.
   https://doi.org/10.1001/archinte.166.10.1092
- Thompson, R. J., & Berenbaum, H. (2011). Adaptive and aggressive assertiveness scales (AAA-S).
   Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment, 33(3), 323–334.
   https://doi.org/10.1007/s10862-011-9226-9
- Titov, N., Dear, B. F., McMillan, D., Anderson, T., Zou, J., & Sunderland, M. (2011). Psychometric
   comparison of the PHQ-9 and BDI-II for measuring response during treatment of depression.
   Cognitive Behaviour Therapy, 40(2), 126–136.
   https://doi.org/10.1080/16506073.2010.550059
- Vagos, P., & Pereira, A. (2019). Towards a Cognitive-Behavioral Understanding of Assertiveness:
   Effects of Cognition and Distress on Different Expressions of Assertive Behavior. *Journal of Rational Emotive and Cognitive Behavior Therapy*, 37(2), 133–148.
   https://doi.org/10.1007/s10942-018-0296-4
- Vlaescu, G., Alasjö, A., Miloff, A., Carlbring, P., & Andersson, G. (2016). Features and functionality
   of the Iterapi platform for internet-based psychological treatment. *Internet Interventions*, 6,
   107–114. https://doi.org/10.1016/j.invent.2016.09.006
- Wade, T. D., Kay, E., Valle, M. K. de, Egan, S. J., Andersson, G., Carlbring, P., & Shafran, R. (2019).
   Internet-based cognitive behaviour therapy for perfectionism: More is better but no need to be prescriptive. *Clinical Psychologist*, *23*(3), 196–205. https://doi.org/10.1111/cp.12193
- Ward, C., & Holland, S. (2018). Assertiveness: A Practical Approach. Routledge.
- Wickham, H., & Bryan, J. (2019). *readxl: Read Excel Files*. Hämtad från https://CRAN.R-project.org/package=readxl
- Wickham, H., François, R., Henry, L., & Müller, K. (2020). *dplyr: A Grammar of Data Manipulation*.

  Hämtad från https://CRAN.R-project.org/package=dplyr
- ⁷⁶¹ Wolpe, J. (1952). OBJECTIVE PSYCHOTHERAPY OF THE NEUROSES, *20*(42), 825–829.
- Wolpe, J. (1990). The practice of behavior therapy. Pergamon Press.
- Wolpe, J., & Lazarus, A. A. (1966). *Behavior therapy techniques: A guide to the treatment of neuroses.* (s. ix, 198–ix, 198). Elmsford, NY, US: Pergamon Press.
- Xie, Y. (2015). *Dynamic Documents with R and knitr* (2nd uppl.). Boca Raton, Florida: Chapman; Hall/CRC. Hämtad från https://yihui.org/knitr/
- Zachariae, R., Lyby, M. S., Ritterband, L. M., & O'Toole, M. S. (2016). Efficacy of internet-delivered

cognitive-behavioral therapy for insomnia - A systematic review and meta-analysis of
 randomized controlled trials (Vol. 30, s. 1–10). https://doi.org/10.1016/j.smrv.2015.10.004
 Zhu, H. (2019). kableExtra: Construct Complex Table with 'kable' and Pipe Syntax. Hämtad från

Öst, L.-G. (2006). *Tillämpad avslappning: manual till en beteendeterapeutisk coping-teknik*. L.-G. Öst.

https://CRAN.R-project.org/package=kableExtra

771